

FIGYELEM!

A Rimóci Újság előfizethető
a polgármesteri hivatalban
és a terjesztőknél.
Ára: 500.- Ft/év

SULIHÍREK

Farsangi vigasság

Az alsótagozatos kisdíjak jelmezes felvonulását és vidám farsangi buliját február 1-jén rendeztük meg a Sportcsarnokban. A tanító nénik, tanító bácsi munkája eredményeként szépen feldíszített teremmel vártuk a gyerekeket és a közönséget.

Miután a zsüri - melynek tagjai minden osztályból egy-egy szülő - elfoglalta helyét, hogy ne fokozzuk tovább az izgalmakat, megkezdődött a jelmezes felvonulás. Sajnos a hangosítással gond volt, Jusztin tanító néninek nagyon ki kellett engednie a hangját, még így sem biztos, hogy a közönség hallotta a mondandóját. Sok, ötletesnél-ötletesebb jelmez volt. Öltöztek csoportosan, egyenként, a Vészhelyzet orvosaitól, a pókon át, a hűtőig, boszorkányig, Törpilláig minden és mindenki felvonult. Bár kisszámú, de nagyon hálás közönségünk volt, az arra érdemes jelmezeket tapssal jutalmazta. Mint mindig, a zsürinek most is nehéz dolga volt, hiszen sokkal több jelmezt jutalmazott volna, mint amennyire lehetőséget kapott. A pontszámok összesítése után mégis megszületett a döntés. Ibolya néni, a zsüri elnöke a következő eredményt hirdette ki: I. Vészhelyzet csapata 2. oszt., II. a hűtő Németh István 1. o., III. a pók Mócsány Bianka 1. o.

Az eredményhirdetés után kezdődött a vigasság. Vincze Barna bácsi segítségével ez nem sikerült volna, mert a „zenegép” is csődöt mondott. Köszönjük, hogy a segítségünkre sietett, s otthonról hozott nekünk Hifi-tornyt. Miután minden akadály elhárult, elkezdődhetett a tánc. Aki a nagy táncolásban megéhezett, megszomjazott, a büfében csillapíthatta éhét csipszsel, ropival, csokival, olthat-ta szomját üdítővel.

A délután másik, nagy izgalommal várt eseménye a tombola kihúzása volt. Sok kisebb-nagyobb tombolatárgyat sorsoltunk ki, hogy minél több gyereknek szerezzünk örömet. Ezzel sem vettük, hogy milyen hamar eltelt a délután. 4 óra körül a táncban elfáradva, a helyezések és a tombolanyeremények öröme, egy közösen eltöltött kellemes délután emlékével mentünk haza.

Köszönjük a szülők, a zsüri, Józsa Dezső tanár bácsi, Vincze Barna bácsi és az alsós nevelők segítségét és munkáját, hiszen nélkülük ez a vidám délután nem sikerülhetett volna.

Jusztin Józsefné munkaközösség vez.

„Fársángoltunk”

Igencsak szűkreszabott lett ebben az évben a korai húsvét miatt a farsangi idő. A felső tagozaton a szokásos mindennapi életet, parodizált helyzeteket bemutató jelenetek között kellett döntenie a 3 tagú zsürinek. A jobbnál jobb produkciókat 8 csoport mutatta be. A Jövő iskolájának bemutatásával igen ijesztő képet festett a pedagógusok elé a 6. osztály. „Röptülj pulyka”-ként lépett színre néhány 5. osztályos fiú, szintén innen a „Piások” és a „Füsti Fecskék” mutatkoztak be. Rosalinda még mindig elevenen él a gyerekek emlékezetében. Jáksó László Danübigyusz Rádiója a 7. osztályosok előadásában szintén fergeteges sikert aratott a közönség körében. Néhány gyerek már-már profi szinten alakította szerepét. A „Fekete Szemek” is nagy sikert aratott. A „Macskák” pantominváltozata a 8. osztálytól kiérdemelte a zsüri I. díját. A tortaevést követően a farsangi buli a gyerekek nagy örömeire sötétben ért véget. Mindannyian jól szórakoztunk!

Kiss Józsefné ig. helyettes

NŐK ÉS GYEREKEK RÉSZÉRE

kikapcsolódást és egészséges testmozgást nyújt
a sportcsarnokban beinduló

AEROBIC FOGLALKOZÁS.

Ideje: kedd és vasárnap 18-19 óráig.

Korhatár nincs!

Minden érdeklődőt - aki tenni akar egészségéért -
várunk: AEROBIC csoport

Március közepétől ismét

KAPHATÓ ELŐNEVELT CSIRKE.

Érdeklődni és előjegyezteni a következő címen lehet:
Golyán Attila Rimóc, Szécsényi út 57.
Tel.: 388-500

RAJTRA KÉSZ CSAPATUNK!

Heti két edzéssel és két edzőmérkőzéssel készül felnőtt labdarúgó csapatunk. Négy játékos érkezett a meglévő kerethez és senki sem hagyta el a csapatot. A négy új játékos Percze Péter, Szívós Imre Szécsényből, Czerovszki Antal Nógrádsipekről, Árva Róbert pedig Pásztórról érkezett. A vezetők és a játékosok megbeszélése alapján a védekezésre kell a legnagyobb hangsúlyt fektetni. A vezetőség szeretné ha a falunak jó, ütőképes labdarúgó csapata lenne. A lehetőségek adottak, egy jószellemű csapat állt össze. Az előkészületi mérkőzések biztatóak, hisz az öt mérkőzésből négy győzelem és egy vereség született. Rimóc SE felnőtt labdarúgó kerete: Strehó Krisztián, Szívós István kapusok. Védők: Déská Szabolcs, Holecz Szabolcs, Szívós Imre, Bangó Ádám, Kiss Róbert, Kiss Csaba, Rigó Attila, Czerovszki Antal. Középpályások: Percze Péter, Bablana Csaba, Lőrincz Gábor, Czupkó István, Percze Zoltán, Árva Róbert, Bangó Barna, Percze István. Csatárok: Vincze Benjámin, Rác Róbert.

EREDMÉNYEK:

Varsány-Rimóc 3-2 (1-1) Ifi: 4-4

Rimóc-Varsány 1-1 (1-0) Ifi: 0-8

Nagy-lóc-Rimóc 2-7 (1-2) 3-5

Rimóc-Nógrádsipek 4-3 (2-2)

Rimóc-Nagy-lóc 2-1 (0-0) Ifi: 2-1

FARSANG KUPA teremlabdarúgó torna

2002. január 26-án (Újság: 27-én) felnőtt labdarúgó tornának adott otthont sportcsarnokunk. A Megyei II. osztályban szereplő csapatok mérkőztek meg egymással. Küzdelmes, színvonalas mérkőzéseket láthatott a közönség. Ifi csapatunk második, felnőtt csapatunk közül Rimóc II. az első, Rimóc I., pedig az ötödik helyen végzett.

EREDMÉNYEK:

IFI:

Csapatok:	1	2	3	4	Góla.	Pont	Hely.
1. Szécsény	—	6-2	13-1	6-3	25-6	9	1
2. Rimóc	2-6	—	7-5	8-4	17-13	6	2
3. N.sipek	1-13	5-7	—	7-6	13-16	3	3
4. Varsány	3-6	4-8	6-7	—	13-21	0	4

FELNÖTT:

Csapatok	1	2	3	4	5	Góla.	Pont	Hely
1. Rimóc II.	—	3-3	4-3	5-3	13-3	25-12	10	1
2. Varsány	3-3	—	3-2	8-2	1-1	15-8	8	2
3. Nsipek	3-4	2-3	—	5-0	2-0	12-7	6	3
4. Nszakál	3-5	2-8	0-5	—	5-3	10-21	3	4
5. Rimóc I.	3-13	1-1	0-2	3-5	—	7-16	1	5

RIMÓCI ÚJSÁG

Független falusi lap.

Megjelenik havonta.

Kiadja: Rimóc község képviselőtestülete.

Felelős kiadó: Beszkid Andor polgármester.

Szerkesztők: Beszkid János, Jusztin Péterné, Kiss

János, Percze Balázné, Vinczné Percze Gizella.

Készült az "INDUSTRIA-SZÉCSÉNY" KFT.

nyomdájában.

a „RIMÓC KÖZSÉGÉRT ALAPÍTVÁNY” támogatásával.

Felelős vezető: Verbói László ügyvezető igazgató.

RIMÓCI ÚJSÁG

Ára: 50.-Ft

VIII. ÉVFOLYAM. 2. SZÁM

FÜGGETLEN FALUSI LAP

BŐJTÉLŐ HAVA

2002. FEBRUÁR

„EGY SZÓVÁ, S EGY ÉRZELEMME OLVADT ÖSSZE A HAZA.”

(Petőfi Sándor: A márciusi ifjak c. verséből)

NŐNAP

Érdekes ünnep ez a március 8-i Nőnap. Sőt! Nemzetközi Nőnap. Talán az egyetlen olyan ünnep, mely sem politikai, sem vallási, világnézeti tartalommal ne töltődött meg. (Bár azért némi ilyen irányú kísérlet, halvány szándék, vagy csak annak elhíntése mintha fejét korábban felütötte volna. De nem tudott életképes lenni! Szóval megmaradt annak, ami. Egy kedves, sőt bensőséges tavaszi ünnepnek (legalábbis annak kellene lennie) amikor is a magára valamit adó férfiak (barát, munkatárs, ismerős) csekély ajándékkal - legalább egy szál virággal - meglepi a NŐT! (leggyakrabban a nőt!) Esetleg a „meglepett” nők a kedveskedő férfit némi alkoholt is tartalmazó itallal próbálják frissíteni, hiszen tudják: sok dolga van még szegénynek. Rosszabb változata az ünnep folytatásának: a nő hazafele beugrik a gyerekért az oviba, iskolába, vásárlás, gyógyszerár, pénzfizetések (hiszen itt a március 15-i adófizetési határidő) közben cipelése szatyornak, gyereknek (a kapott virág van leginkább útban, akár szálás, akár cserepes).

Othton vár az édes otthon. Tanulás a gyerekekkel (mi volt, mi lesz az iskolában?) vacsorakészítés (pont azt nem vettem!) mosás, mosogatás, takarítás stb... stb... stb. Közben a férj (férj!) barátaival kipiheni a nap fáradalmait, legurítanak egy-két üveg sör, egy pohár bort izlés szerint, és megbeszélnek milyen szép, de FARASZTÓ ünnep is a március 8. Ebben persze belemélegednek és észre sem veszik, hogy zárják az intézményt. Hazaérkezés (mindenki alszik), konyha, hűtő megsejtelése, majd ágyba zuhanás következik. Persze az ünnep megüléseinek vannak egyéb módjai is. A tényleg szívből jövő kedves szavak - a nők köszöntése - után a férfiak kötenyt vesznek, szorgoskodnak kicsit a már jó előre kigondolt, előkészített menü asztalra kerülése érdekében. Asztalhoz invitálják a nőt, akik jól beszélgetve (jót mulatva a férfiak esetlenségén a konyhatudományok tekintetében) addig maradnak míg kedvük van. (Mert az aggódó férfi - apák már gondoskodtak gyerekről, vacsoráról, lefekvésről, esetleg szülőkről, sőt az asztal romjainak eltakarítását is hősiessen magukra vállalták.)

Aztán tényleg hősnek érezve magukat, várják az elismerő pillantásokat, szavakat, mert az év 365 napjából egyszer azt próbálták megoldani, amit a nők 364 napon keresztül megoldanak (különösebb elismerés, vállveregetés, dicséret és sokszor köszönet nélkül.)

És mindennek ellenére a nők jól esik (reméljük mi férfiak) érzi, látja hogy tudják a férfiak, hogy ő nő, ha annak kedves jelét adják, még ha ennek kifejezése, és ünnepi szintre emelése olykor hagy maga után kívánni valót.

Fel tehát bátran! Ebben az évben se felejtsük el március 8-át, ezt a szép tavaszi ünnepet, mert ahogy Janis Rainis írja a Lét szépsége című versében:

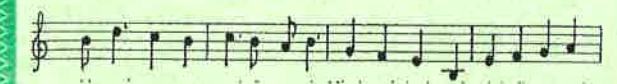
„A lét szépsége a nőtől fakad, Nélküle a terhet el nem viselnénk.
És kedvesség a nőtől fakad, Nélküle árnyat, haragot lehelnénk.”

Szép Ernő:

Kossuth Lajos azt izente...

Kossuth La-jos azt ü-zen-te: El-fo-gyott a re-gi-ment-je

Ha még egy-szer azt ü-ze-ni, Mind-nyá-junk-nak el kell men-ni.

Él-jen a ma -gyar-sza-bad-ság, Él-jen a ha -za!

Esik eső karikára

Kossuth Lajos kalapjára,

Valahánycsepp esik rája,

Annyi áldás szálljon rája!

Éljen a magyar szabadság,

Éljen a haza!

Én magam is katonának beállok.

Virágok közt kísérek a leányok.

Az ezrednél fognak hívni vitéznek,

Nemsokára kapitánynak neveznek.

Acélkardot csináltatok magamnak,

Ráveretem címerét a hazámnak,

Diófából ki is vágom a nyelét,

Rávágatom Kossuth Lajosnak nevét.

A Március 15-i megemlékezés

14-én, 14.30 órakor lesz

a Petőfi szobornál.

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

KIVONAT

**Rimóc Község Önkormányzati
Képviselőtestületének 2/2002/II.15./sz.
a 2002. évi költségvetésről szóló önkormányzati
rendeletéből**

**A Községi Önkormányzat az államháztartásról és a
Köztársaság 2002. évi költségvetéséről szóló törvények
alapján a 2002. évi költségvetését az alábbi rendeletben
határozott szabályok szerint állapítja meg.**

**1. §. Rimóc Község Önkormányzata a 2002. évi
összbevételeit: 199.810 e Ft**

összegben állapítja meg, ezen belül:

a./ Intézmények működési bevételeit:	10.340 e Ft
b./ Helyi adók:	6.598 e Ft
c./ SZJA	70.622 e Ft
d./ Sajátos bevétel:	3.000 e Ft
e./ Felhalmozási célú bevétel	6.365 e Ft
f./ Normatív állami hozzájárulás	76.550 e Ft
g./ Működésre átvett pénzeszköz	6.285 e Ft
h./ Hitelfelvétel	12.370 e Ft
i./ Előző évi pénzmaradvány	7.680 e Ft
összeggel az 1. sz. kimutatás részletezettsége szerint jóváhagyja.	

**2. §. 1./ Az önkormányzat Képviselőtestülete a 2002. évi költ-
ségvetési kiadásokat a 2. és 3. sz. mellékleteknek megfelelő
részletezésben: 199.810 e Ft**

összeggel ezen belül:

a./ Személyi juttatások:	74.700 e Ft
b./ Munkaadókat terhelő járulékok:	28.255 e Ft
c./ Készletbeszerzés:	18.040 e Ft
d./ Szolgáltatások:	14.340 e Ft
e./ Különféle dologi kiadás:	9.743 e Ft
f./ Egyéb folyó kiadások:	2.460 e Ft
g./ Felújítás:	12.631 e Ft
h./ Beruházások:	1.241 e Ft
i./ Műk. célú pe. átadása nonprofit szerv.-nek:	2.500 e Ft
j./ Felhalmozási célú pe. lakosságnak:	1.000 e Ft
k./ Szociális juttatások:	32.900 e Ft
l./ Hiteltörlesztés:	2.000 e Ft
-tal rögzíti.	

FELHÍVÁS

A Nógrád Megyei Hadkiegészítő Parancsnokság Parancsnoka fel-
hívást tesz közzé.

Akik saját háztartásukban két vagy ennél több kiskorú gyermek
(vér szerinti, örökbefogadott, mostoha vagy nevelt gyermek)
eltartásáról gondoskodnak, Ezen állampolgárok nem hívhatók be
sorkatonai, póttartalékos, valamint tartalékos katonai szolgálatra.

A hadköteles bejelenteni tartozik, gyermekeinek számát, illetve
annak változását. Erre vonatkozó bejelentését az illetékes önkor-
mányzat jegyzője által kiállított igazolással kell megtennie.

A Nógrád Megyei Hadkiegészítő Parancsnokság ezúton felhívja a
megye illetékességi területén élő, katonai nyilvántartásba vett (18-50.
életéves korú) hadkötelesek figyelmét az ezidáig elmulasztott beje-
lentési kötelezettség teljesítésére, és lehetőséget biztosít legkésőbb
2002. március 08-ig jogkövetkezmények nélküli pótlására.

Keller Mihály ezredes parancsnok sk.

ADÓZÓK FIGYELEM!

Tisztelt adózók! A 2002. I. félévi adójuk (kom-
munális adó, gépjármű adó, iparüzési adó) esedékessé
vált. Az első félévi adót 2002. március 15-ig lehet
kamatmentesen befizetni.

A II. félévi adó 2002. szeptember 15-ig fizethető be
kamatmentesen. Kérjük Önöket, hogy adófizetési
kötelezettségüknek a fenti határidőig tegyenek eleget,
hogy pótlék tartozásuk ne keletkezzen!

FELHÍVÁS - 1%

A 2002. évre vonatkozó adóbevallásunkkal egyide-
jűleg nyilatkozhatunk arról, hogy a jövedelmünk-
ből levont személyi jövedelemadó 1%-át mely
szervezeteknek ajánljuk fel. Kérjük Önöket, hogy
községünk megsegítése érdekében a „Rimóc
Községért Alapítvány” javára rendelkezzenek a
személyi jövedelemadójuk 1%-ának felhasználásáról!

Az alapítvány adószáma: 19162829-2-12

A közkutak többsége leszerelésre kerül

A Képviselőtestület 2002. január 18-i ülésén döntött arról, hogy a működési költségek csökkentése érdekében a jelenleg üzemelő közkutak többsége a jó idő beálltával leszerelésre kerüljön. Az önkormányzat a közkutak vízdíjaként 400 liter víz ára/nap/kút átalánnyal fizetett és fizet ki jelenleg is. 2001. évben a közkutak vízfogyasztására felhasznált összeg 1.313.491.-Ft volt. A költségek csökkentése érdekében a jelenleg üzemelő 39 db-ból 7 db közkút megtartása, illetőleg további üzemeltetéséről is határoztak. Ezek a közkutak mérőszíntre kerülnek, annak érdekében hogy az önkormányzatnak csak a ténylegesen felhasznált vízmeinyiség után legyen fizetési kötelezettsége, s ezáltal is csökkenthető legyen a költségvetés terhe.

A mérőórával ellátott közkutak az alábbi helyeken maradnak meg: István király út 33. sz. előtti buszmegállóban; István király út 69. sz. előtt; Szécsényi út 47 és 49 sz. előtt; Varsányi út 60 és 62 sz. előtt; Hunyadi út 11. sz. (Idősek klubja) előtt, Hunyadi út 34. sz. előtt; Hunyadi út és a Magashegyi út kereszteződésénél.

Mindazok, aki még az ivóvízhálózatra nem kötöttek rá, az Észak-Nógrád Vízmű Kft. kedvezményes ivóvízbekötési akciójáról a polgármesteri hivatalban érdeklődhetnek!

Gratulálunk az ifjú pároknak

Boros Judit és Vincze László
2001. szeptember 28.

Szemán Mariann és Csámpai Béla
2002. február 9.

KLUBKÖNYVTÁR

Újra van vezetője a művelődési háznak, vagy ahogyan mi nevezzük a „klubkönyvtár”-nak, Kanyó Mária személyében. A képviselőtestület nyílt pályázat keretében a jelentkezők (3 fő) személyes meghallgatása után döntött a kinevezésről, mely határozott időre, 2002. februári 01-től 2002. december 31-ig szól.

Az intézmény nyitvatartási ideje:

HÉTFŐ, SZERDA: SZÜNNAP

KEDD: 15.00-21.00

CSÜTÖRTÖK: 9.00-12.00 és 15.00-21.00

PÉNTEK: 15.00-23.00

SZOMBAT: 13.00-23.00

VASÁRNAP: 15.00-22.00

Születések:

Vincze Rebeka 2002. 02. 16.
Mócsány Erika - Vincze Zoltán

Czerovszki Bence 2002. 02. 17.
Máté Csilla - Czerovszki Antal

ELHUNYTAK

Jusztin Antalné 1921 - 2002

Pásztor Balázs 1943 - 2002

Vincze Dezső 1922 - 2002

GONDOLATOK:

MÁSİK ÉN. Úgy gondolom, hogy
mindenkiben él egy másik meghatározó én.
Azt is mondhatnánk, hogy mindenkiben van
egy gonosz, ami velünk született, velünk is
él, amíg szívünk dobog, végig kísér. Aki ha
bekattan, mindenre képes. Ilyenkor bármit
felégetünk magunk mögött. Nem ismerve
sem embert, sem istent, sem törvényt, barátot,
barátnőt. Majd későn jövünk rá, hogy mit tet-
tünk, és cselekedtünk. Elveszítjük önkontrol-
unkat. Utána napokig, hetekig emésztjük
magunkat. Vannak azonban szerencsések is.
Például olyanok, akik találkoznak valakivel,
és ő egész lényével lecsökkenti a boldogta-
lanságot. De ilyen kevés akad. Szóval tettünk
könnyen kieshetünk a körforgásból.
Visszarepülni pedig nagyon-nagyon nehéz.
Az egész életünk erről szól. Harcolunk az

léleké, a szív bűn és bűnhődés. Ki segít raj-
tunk? Dosztojevszkij? Hát nem! Ugyanis
halott. De valaki tudott segíteni. Tündéri
megjelenésével, szavaival. Angyali mosolyá-
val.
Nagyon fontos, hogy legyenek álmaink, hogy
néha ki tudjunk szakadni a valóságból.
Hagyni mindent és mindenkit. Csak őt nem.
Képzeletben elkalandozni, elbújni a világ
elől. A valóság persze teljesen más. De meg
kell próbálni ébren tartani az álmokat. Ez egy
állandó körforgás. Minden jó után (netán
közben) jön valami rossz. Majd megint jó és
így tovább. Bármennyire is szeretnénk, nem
tudjuk megállítani az időt, akkor amikor min-
den a legjobb. Nem dőlhetünk hátra, mert
könnyen kieshetünk a körforgásból.
Visszarepülni pedig nagyon-nagyon nehéz.
Az egész életünk erről szól. Harcolunk az

idővel, önmagunkkal, na és a másik
énünkkel. Még valaki meg nem szabadít,
mint például Ő, az angyal. A tempó
önmagáért beszél. Hajsza a pénz után, akinek
nem jut idő álmodozásra az megnézheti
magát. Hiába lesz gazdag, ha lelkiekben
szegény marad. Kevésbé tudja gonosz énjét
kordában tartani. Vagy fennmarad, vagy
elbukik. Azért a reményt nem szabad feladni.
Előbb vagy utóbb le tudjuk győzni gonosz
énünket, csak akarat, kitartás és szerencse
szükségeltetik hozzá.
Itt van például a mese: Micsoda hazugság,
hogy mindig a legszerencsétlenebbek
győznek, ellentétben a valósággal, ahol a
győngéket úgyis el fogják taposni. Az
angyalának külön köszönet, amiért segített
egy boldogtalannak.

Lőrök Sándor

Farsang utáni gondolatok

2002. január 22-én kedves hangú meghívót kaptak a 70 éven felüli nők és férfiak. Nem lakomára, nem bála, hanem ünnepségre, amit az idősök tiszteletére rendeztek. Ez az én ismereteim szerint nagyon jól előkészített volt. Megkérdeztek mindenkit, hogy mikor szeretnék ezt az összejövetelt, Karácsony előtt vagy Farsangkor. A többség a Farsangot választotta. Miért? A Karácsonynak is van nagyon szép és komoly hangulata. Az inkább lelki. Akkor várva, tagadva vagy elfogadva olyan szent békesség száll a földre - ha csak egy estére is - amit a világ nem adhat. Akkor az élet estéje sötétebb, a magány fájóbb, és jól esik ha az embert megszólítja valaki.

És a Farsang? Honnan ered, kik alakították ki? Az Egyház nem, de nem ellenezte. Az egész világon ismerik, különböző módon ünneplik, akkor az ember ösidőktől magával hozta. Benne él az emberben. Ünneplik a sötétség, a tél elmúlását. Örülnek a természet megújulásának a tavasznak. A hóvirágnak nem kell bejelenteni, hogy tavasz jön, virágozik. A pacsirtának se kell szólni, hogy énekeljen. Érti az magától is. Részben az ember is a természet része, és ösztönösen örül a megújulásnak. Ahogyan ott is

említettem az ősmagyarok vidám mulatozását és a harmadik nap után a megszelídülésüket és ha ezt összekötöm a lélek megújulásával a természet megújulását is, akkor ezt az ünnepséget alkalmas időben tartottuk meg. Sokat hallok és ismerek is az ország különböző részein a közösségi életéről. Ezeket nem hivatalok, vagy más intézmények szervezik. Önszerveződés által él. Azonos korosztályok batyus bálja, azonos foglalkozásúak, különböző érdeklődési csoportok sport, természetjárás, történelem iránti érdeklődés - kirándulások a formái.

Az én ismereteim szerint Rimócon sem a múltban, se a jelenben nem ismeretesek ezek a formák. A községet nem jellemzi a közösségi élet. Nem azt mondom, hogy nincs. Gondolok a kultúrcsoportokra, a vállalkozók báljára. A legtöbben - vagy talán mindenki - nem azért ment oda, hogy: „Most aztán eszünk-iszunk”. Azért mentünk oda, hogy egymással ne csak az utcán találkozunk, hogy együtt legyünk, egymással elbeszélgessünk. Ettől én ott többet láttam. Előjött az életöröm és ez jó volt.

Sík Sándor a Kossuth díjas pap-költő az öregedés előtt egyik versében így imádkozott: „Uram, ha megöregszem, ne engedd, hogy közömbös legyek, hogy megkeseredett legyek, nem engedd, hogy szürke legyek.” (Nem az öszülésre gondolt.) Ha csak egy pár órára is, azon az estén ezt sikerült elkerülni.

Azon az estén ott három nemzedék találkozott. Az életből kifelé menők, az idősök. Az életbe befelé jövők a gyerekek, akik nagyon komoly hozzáállással szórakoztattak. A középső korúak, akik kedvesen felszolgáltak, szórakoztattak. Nagyon ügyesen bemutatták, hogy az emberi gőg a csakazértse, kis rosszból is tud nagyot csinálni.

Arról, hogy ezekről kinek mi a véleménye, embere válogatja. Én a magam nevében, és úgy hiszem a többség nevében is azt tudom mondani, amit a közönség szokott egy sikeres sportrendezvény után: „Szép volt fiúk - Szép volt lányok!”

Köszönjük szépen.

Vincze Béla

Jó t é k o n y s á g i b á l 2 0 0 2

Az óvodai konyha dolgozói főzték a finom vacsorát.

Hajnaltól tetőfokára hágott a hangulat: indult a „Rimóci sebesvonal”.

A 4. osztályosok pom-pom előadással kedveskedtek a vendégeknek.

Virág László és Virág Lászlóné állandó vendégei a jótékonysági bálnak.

„Szerelvény”.

Vendégek tánc közben.

A farsangi jótékonysági bálról

Február 2-án, a szokásos időponthoz képest egy héttel korábban került sor az idei jótékonysági bálra. (Eddig minden évben hamvazó szerda előtti szombaton rendeztük meg.)

Szépen feldíszített sportszobák és izlésesen megterített asztalok várták a vendégeket. A vacsoráról az óvodánk konyháján dolgozók gondoskodtak, a felszolgálásban pedig ösztöndíjas fiataljaink segítettek. A vendégeket itallal a képviselőtestület férfi tagjai kísértették.

A jókedv fokozásához az iskolás gyermekek kedveskedtek műsorukkal.

Sokak számára okozott kellemes meglepetést az önkormányzat képviselőtestületéből verbuválódott amatőr csepürágó társulat, akik Bánkúti Hedviggel (Jusztin Péterné, Hédi) kiegészülve a „Szatócs batyuja” című farsangi komédiát adták elő. A jó hangulata bizonyára biztosítva volt a tombola nyertesének is, kiváltképpen a színes televízió újdonsült tulajdonosának.

A bálozók szavazatai alapján a kiadásokkal csökkentett bevételt (kis híján 195.000.-Ft) a „rimóci művészeti oktatásért” alapítvány javára, a zenetanulás feltételeinek javítására juttattuk el.

Végezetül szeretnénk az újságon keresztül is köszönetet mondani mindenkinek, aki munkájával, támogatásával hozzájárult a bál sikeréhez, segítve, hogy ne szakadjon meg a 6. éve tartó sorozata ennek a szép, nemes és kedves rendezvénynek.

Az álom

*Az álmodat felveri az óra,
Napok múlásával, rövidül az élet útja.*

*Gyarapodásra már nincs sok idő,
Csak a feldúló élet.*

*Reggel, mikor felébredsz, sóhajtol
nagyokat,
A friss levegőből szippantasz jót, és sokat.*

*Gondolataidat körbe-körbe járatod,
Hogy, hogy is telnek el, a hátralévő
napok.*

*És tebelőled sem lesz több már,
Mint a virágot, éltető poránál.*

*Szemünk könnyével, lábunk vérével,
Áztatjuk e föld porát.*

*És álmaink elrepülnek,
És így lesz vége életünknek,
És onnét már többé
Nincs viszontlátás.*

Erdélyi István Rimóc

PUSKÁS PÉTER:

SISA PISTA, A NÓGRÁDI BETYÁR BÖRTÖNÉVEI

1997-ben jelent meg átfogó monográfia Benkó István (Sisa Pista) betyár élet-történetéről (Puskás Péter - Végh József: Sisa Pista, az utolsó nógrádi betyár). A sors különös játékaként a véletlen úgy hozta, hogy levéltári kutatásaim egyik fontos termékét, a lipótvári börtön rabtörzskönyvének Sisára vonatkozó bejegyzéseit már a könyv megjelenése után sikerült megszereznem. Az újonnan előkerült adatoknak a közlését indokoltan tartom, kiegészítve a már részben publikált, a börtönövekre vonatkozó ismeretekkel.

Sisa Pista, alias Benkó István 1846-ban született a Nógrád megyei Lóc (ma Nagylóc) községhez tartozó Zsunypusztán, ahol apja béresgazda volt és becsületes ember hírében állott. Úgy látszik, hogy a gyermekekre nem volt hatással apja példás élete, mert a Pester Lloyd című újság egyik számának szécsényi tudósítója azt írta róla, hogy ellopta apja csizmáját és a szárát felhasítva, harangszíjnak adta el azt. Egyszerűen szófogadatlán, rossz, afféle vásott gyermek volt. Írni és olvasni megtanult, de az elemi iskolát nem fejezte be, mivel apja llyibe adta öt juhászbojtárnak. 15 éves korában, 1861-ben került szembe először a törvénnyel: birkalopás gyanújával letartóztatták. A nógrádsipeki Balázs Sándor pandúrőrmester a vallatásnál kegyetlenül megkínozta őt: a lábánál fogva egy szabadkémény gerendájára akasztotta és szöges csizmasarokkal rugdosta a fejét és a bordáit. Sisa sohasem ismerte be ezt a lopást és bosszút esküdött, hogy egyszer megöli megkínzóját. 1871-ben Szudy Károly sziráki ügyvéd Szentivánon levő birtokán szolgált, mint számadó juhász. Ugyan Szudynak is hiányoztak akkor juhái, de Sisa tagadta, hogy ő lett volna a tolvaj. 1871 őszén birkalopásért mégis letartóztatták és a balassagyarmati királyi törvényszék egyéves börtönbüntetésre ítélte. 1872. november 24-én szabadult ki a város fegyintézetéből. A későbbiekben már meg sem kísérelte, hogy dolgozzon és becsületes emberként éljen. Szabadulásától 1873. április 1-ig, -újából letartóztatásáig - öt rendbeli lopást követett el. De csak alig egy hónapig raboskodott a sziráki börtönben, mert a részeg ör az ajtót nyitva felejtette, így Sisa könnyűszerrel megszökhett. Korábbi „sikerein” felbuzdulva most már társakat keresett a további betyárkodáshoz, akiket meg is talált

Szabó Hagymás János rimóci, Kiss Csóka József erdőkövesdi és Tözsér István lóci születésű, büntetett előéletű pásztorok személyében. A továbbiakban útonállásaikat és rablásait rendszerint együtt követték el. 1873. november 4-én Nógrádsipekben mulatoztak Palicza Antal juhász számadónál. A késő esti órákban megjelent ott Sipeki Balázs Sándor volt pandúrőrmester, Sisa egykori megkínzója. Bár barátságot színlelt, azért közölte Sisával, hogy a szabadsága reá van bízva. Hajnalig iszogattak, majd Balázs a lakásába invitálta a betyárt, hogy nála térjen nyugovóra. Úgy indultak el, hogy Sisa Balázs mögött haladt. Talán egy véletlen rossz mozdulat vagy egyéb ok miatt, csizmaszárából hirtelen kirántotta borotvaéles juházkését. Letepte az egykori pandúrt és a szó szoros értelmében lefejezte. A mellére 50 forintot helyezett, amelyet a temetésre szánt. A bujkáló holdvilág fényénél levelet írt a bujái csendbiztosnak, amelyben beismerte tettét. Sisát, borgőzös fejjel elkövetettette tette után három vármegye (Nógrád, Heves és Gömör) pandúrjai vették üldözőbe (fejére 50 arany vérdíjat tűztek ki), mert a későbbi rablások és a kiterjedt orgazdahálózat mind a három megyét érintette. A gyilkosság után még számos útonállást és rablást követtek el, de a pandúrok már a nyomukban voltak. 1873. december 26-án Kiss Csóka József nevű betyártársával követett el rablást, amely után a Heves megyei Egerbaktán mulattak a csárdában. Az éppen ott tartózkodó uradalmi kerülők felismerték a részegen tobzódó betyárokat és elfogták őket. Kiss Csóka Józsefnek sikerült megugrania, de Sisát erősen megkötözték és másnap az egeri börtönbe szállították. Egerből háromhavi vizsgálati fogság után 1874. március 29-én vasba verve vitték át a balassagyarmati börtönbe, ahol egy jól őrizhető, hatodik emeleti cellában helyezték el, mivel a sziráki eset óta szökésétől lehetett tartani. Sisa börtönben töltött vizsgálati fogsága, az egeri három hónapot is beszámítva, közel két évig tartott. Ez idő alatt mint veszélyes bűnözőt állandóan nehézasban tartották. 1875. október 25-én kezdődött el bűnperének tárgyalása, amely a sok vádlott, a nagy számú orgazda és tanú miatt két hónapig tartott. Sisát szándékos emberöléssel, súlyos testi sértéssel, 14 rendbeli rablással, 12 rendbeli tolvajlással vádolták. Az ügyész kötél általi halált kért számára, de hogy

„csak” heti kétszeri böjttel súlyosbított 20 évi börtönt kapott, amit kitűnő védőügyvédjének, a varsányi születésű, Balassagyarmaton praktizáló Harmos Gábornak köszönhetett. Az ügy fellebbezés folytán a királyi táblához került, ahol szintén Harmos Gábor védte Sisát. Annyit sikerült elérnie, hogy a heti kétszeri böjtot eltörölték. A harmadik tárgyaláson a királyi kúriai ítélőszéke helybenhagyta az előbbi ítéletet és beszámította az előzetes letartóztatásában eltöltött időt is. Sisának a csaknem kétévi vizsgálati fogság és a még letöltendő 18 év nem volt inyére, ezért 1876. augusztus 4-én szökést kísérelt meg. Összeszövetkezve ágy-szomszédjával, a diósjenői illetőségű Kukorica János nevű rabtársával, véső és reszelő segítségével kibontották hatodik emeleti cellájuk falát, pokrócokból és lepedőkből font kötélben leereszkedtek a földszintre. Az őrség azonban észrevette a kísérletet és megghiúsította a szökést. A korábbi sziráki szökés és az utóbb említett kísérlet arra készítette a börtön vezetését, hogy még szigorúbb őrizetét rendelje el és gondoskodjon egy biztonságosabb börtönbe való áthelyezéséről. 1876. november 11-én megvasalva, szigorú fegyveres őrizet mellett szállították át a Nyitra megyei Lipótvár erődjébe, amelyet 1854-ben alakítottak át fegyház-zá. Ott a szökésre hajlamos, renitenskedő rabokat szigorú magánzárka várta, hogy lelkiileg megtörjék őket és engedelmes, bűneiket megbánó, jó magaviseletű embereket formáljanak belőlük. A korabeli rabtörzskönyv bejegyzései fontos adatokkal szolgáltak Sisáról, aki a 2016. számú rabként szerepelt a nyilvántartásban. Személyleírása a következő volt. Nagysága: 175 cm, haja: szőke, homloka: magas, szemöldöke: szőke, szeme:

kék, orra: rendes, szája: szabályos, fogai: épek, bajusza: szőkés, álla: kerek, különös ismertető jelei: bal térdén egy érforrás” (forradás), foglalkozása: juhász (fegyveres rabló). 27 évesnek írták, de ha a születési évét (1846) vesszük figyelembe, akkor Lipótvárra kerülésekor 30 évesnek kellett lennie. A rabtörzskönyvből kiderül még, hogy római katolikus vallású volt, írt és olvasott magyarul és jó egészségi állapotnak örvendett. A további bejegyzések a részben már ismertetett, a korábbi ítéletek és határozatok adatait tartalmazzák. A megjegyzés rovatban azonban érdemes felfigyelni jellemzésére: veszélyes, dacos és engedetlen. Ez a további börtönövek letöltéséhez rossz ajánlólevélnek számított. A lipótvári börtönben Sisa a kádárműhelyben dolgozott. Szorgalmas munkájával elérte, hogy a börtön vezetése dupla kenyéradagot adott számára. A jószívű rab ezt megosztotta egyik társával. Egy Zóka Ferenc nevű fegyenc ezért feljelentette őt a börtönfelügyelőnél. Ennek az lett a következménye, hogy megvonták tőle a kedvezményt. Sisa bosszúállása nem váratott sokáig magára. Legközelebb, amikor a kádárműhelyben dolgoztak, a nála lévő szekercét Zókához vágta. A rabtörzskönyv a következőket rögzítette az ügyről: „Az intézetben Zóka Ferencz fegyenczen ejtett súlyos testi sértés büntetéseért a nyitrai kir. törvényszék által 1877 június 25-én tartott ülésén hozott 2702 számú ítélettel a 20 évi börtön büntetés kiállításától számítandó egy (1) évi börtönnel súlytatott.” Tehát heves vérmérsékletéért nagy árat kellett fizetnie. Úgy látszik, hogy a későbbiekben mégis a javulás útjára tért. A büntetési idő alatti magaviselete című rovatban a következő bejegyzés olvasható: „Itteni letartóztatása alatt javulásának, szorgalmának, engedelmissége és munkásságának sok jeleit adta és bizonyította be.” 1879. február 22-én büntetése hátralévő részének, (15 évnek) kitöltése végett a Trencsén megyei Illaván lévő országos fegyintézetbe kísérték át. Sisa tehát fellelvezhetett, mivel számára véget ért az emberpróbáló és idegölő magánelzárás korszaka. Az illavai börtönben a szabóműhelyben foglalkoztatták, jó eredménnyel. A továbbiakban nem volt rá panasz és megadással tűrte a hosszú rabságot. A rabtörzskönyvben a következő olvasható róla. Büntetteinek nagyságát felismervén, azokat megbánni látszik. A kimondott büntetésének hosszú tartama ön súlyként” nehezédik lelkére. A jó tanácsot és oktatást megadással fogadja. Erkölcsi erejében szilárdítható, s igen ritkán felcsillanó indulatosságának megtörésével meg-

javulásához lehet reményt kötni. 1894. december 27-én szabadult az illavai börtönből. Ez azt jelenti, hogy a rá kiszabott 21 évi büntetést az utolsó napig kitöltötte. A korábban Balassagyarmaton leült egy évet és a sziráki egy hónapot is hozzászámítva, összesen 22 évet és egy hónapot volt börtönben. A rabtörzskönyvben ez áll: rendes útlevelel ellátva Nógrád vármegyébe Lóc községbe bocsátott szabadon. Ott azonban csak néhány napot töltött, szüleit és barátait, egykori bizalmasait meglátogatta. Aztán jobbnak látta, hogy korábbi tetteinek színhelyéről távolabb kerüljön. Nógrádverőcén Zubovics Fedor huszárkapitány szolgálatába szegődött, aki akkoriban a Migazzi-kastély bérlője volt. A kalandos életű katona, a szárazföldi torpedó feltalálója híres volt különbségeiről. Kedvelte és kereste a veszélyt, de a különleges embereket is. Talán így került hozzá Sisa, aki afféle udvaros, loápoló és háziszolga szerepét töltötte be új gazdájánál. Zubovics gyakran dicsekedett barátai előtt azzal, hogy a börtönből ő szabadította ki Sisát. Ez azonban nem igaz, legfeljebb arról lehet szó, hogy a börtönben meglátogatta a betyárt és onnan eredt az ismeretségük. Sisa, gazdájának legnagyobb meglepetésére 1900 októberének közepéig szolgált Zubovicsot, aki akkor Triesztbe távozott. Költözködése előtt azonban gondoskodott hűséges cselédjéről és beajánlotta őt a Nagyorosziban lakó gróf Berchtoldhoz. A gróf hatalmas erdőbirtokán vadorként alkalmazta őt, akkor indult el ez az élete végéig tartó pályafutása. Az öregedő betyár abban az időben szánta rá magát a nősülésre: 1901. szeptember 16-án házasságot kötött a 31 éves Kürtössy Máriával, aki „icces” volt az érsekvadkerti csárdában. Felesége egy Nándor nevű, akkor 13 éves törvénytelen gyermeket vitt a házasságba. Sisa a fiút 1908-ban a nevére íratta. Nősülésének időpontjában Drégelypalánkon laktak. Századunk elején Drégelypalánkról Bernecebarátiba került. Új gazdája Szokoly Alajos, az 1896-ban megrendezett athéni olimpia helyezettje lett, akinek ott volt kastélya és birtoka. Szokoly gróf feleségül vette Berchtold Sarolta nevű leányát és a nagyorosi birtokos halála után így került hozzá Sisa. Szokoly mint vadászberlő szintén vadorként alkalmazta őt. Lakást bérelt számára és mindig emberségesen bánt vele. Néhány éve még állt a Széchenyi utcában az öreg Ledényi-féle ház, amely Sisának és családjának otthont adott. A bernecei öregek mesélik, hogy a zaklatott, kalandos életű öreg betyár mindig mondogatta, hogy ott élte le életének legnyugod-

tabb és legboldogabb éveit és találta meg nyugalmát. 1910. április 15-én tüdővészben meghalt Nándor nevű fia. Hamarosan Sisa is ágyának esett és hosszan tartó, súlyos betegség után örök pihenőre tért. A kemencei római katolikus plébánia halotti anyakönyvében a következő bejegyzés áll: 1910. november 15-én hajnalban 5 órakor halálozott el. A halál oka gyomorfekély volt. A község halotti anyakönyvében szintén ezek az adatok találhatók, abban azonban a halál okaként a gyomorrákot nevezték meg. Sipéki Miklós a Honti Lapok című újság 1910. november 26-i számában közölt nekrológiában az alábbiakat írta róla: „Mint vadőr többször megfordult Ipolyságon és igen imponáló öreg erdész külsővel bírt. Nagy, tagbaszakadt ember volt és szófukar. A múltól nem szeretett beszélni, restellte az öreg. Szelíd külsejű ember volt.” Egy évvel később ugyan-csak Sipéki írta: a halálos ágyán is mindig jószívű úrnőjéről. Szokoly Alajosnéról és jó uráról beszélt. Midőn még volt benne élet, a legkedvesebb betyárfokosát selyempapírba göngyölve küldte el gazdájának, ezen üzenettel: „Nagyságos uram! Én szegény vagyok, hálámat úgy akarom leróni a velem tanúsított sok jóért - elküldöm a legkedvesebb fokosomat. Fogadja szívesen, a leghűbb István.” Szokoly fényesen temettette el, cigányzene hangjai mellett és az utolsó kívánsága szerint eljátszolták a koporsójánál kedvenc nótáját:

Szomorú fűz hervadt lombja

Ráhajlik a sírhalmomra

Évtizedekkel ezelőtti gyűjtőútjaim során magam is találkoztam még számos olyan személlyel, akik részt vettek a temetésén. Mesélték, hogy hatalmas tömeg kísérte utolsó útjára. Különösen nagy számban voltak jelen erdész- és vadőrtársai, de a környező települések lakói is. Sirja a bernecebaráti öreg temetőben van, közel Szokoly Alajoséhoz. Mohos kökeresztjén még olvashatók a már elmosódó feliratok. Hála a derék bernecebarátinak, hogy ápolják emléket és alakját őrzi a néphagyomány. Sajnos, a betyártörténetek ismerői közül már egyre kevesebben vannak és Sisa egykori legendás alakját is egyre koptatja és halványítja a múlt idő!

A cikk a Honismeret című újság internetes változatáról lett letöltve, a <http://www.vjrkft.hu/carus/honisme/ho990403.htm> oldalról, a kép Puskás Péter - Végh József: Sisa Pista, az utolsó nógrádi betyár című könyvének címlapjáról lett másolva. (BP)